

[Paul Hartling.]

fik boligforliget igennem, så måtte vi da også stå ved vor tankegang om, at vi var villige til at gå ind i fortsatte forhandlinger, og det måtte, som det er sagt, være reelle forhandlinger, det kunne ikke være skinforhandlinger.

Vi gik frem med 5 krav. De 5 krav, som vi alle fik opfyldt, og som vor gruppe vedtog, var, at vi ønskede ejendomsskatterne ændret, sådan at beløbet skulle beregnes efter den 12. vurdering og efter de gamle regler. Det ville betyde en lettelse i forhold til det, der ellers ville være blevet vedtaget, måske ikke i forhold til i fjor — ejendomsskatterne kan jo stige hvert år, det er der jo regler for — men i forhold til det, der ellers ville være blevet vedtaget, en tydelig lettelse for parcelhuse, for lejere i udlejningsejendomme og for landbruget.

Vi ville videre have formueskattens urimelige virkninger begrænset — og det er vi jo enige med det konservative folkeparti i, at det var noget rigtigt — og fik altså grænsen sat op til 200.000 kr.

Vi var endvidere fast besluttede på, at vi ikke ville have noget med selskabsbeskatningen at gøre, og vi fik den foreslåede forlængelse af forhøjelsen fra i fjor stoppet. Vi ville også gerne have besparelser og så — hvad der i øvrigt er blevet talt om — begrænsningen af afgifterne, som vi efter statsministerens ord også betragter som en a conto-forhøjelse. Det vil sige, at hvis vi når det skatte-resultat, som vi håber at nå i løbet af nogle måneder, og der skal lægges mere på de indirekte afgifter, så skal de varer, vi her har sagt ja til at lægge nogle øre på — 3 øre på en cigaret og 10 øre på en pilsner — ikke have lagt ekstra oveni, men kun have det, som i øvrigt hænger sammen med den detailomsætnings- eller merværdiomsætningsafgift, som vi så bliver enige om.

Det, vi gik ud med, det fik vi igennem, og så har vi sagt ja til at følge regeringen i afgiftsforslagene, fordi vi syntes, at der var et rimeligt forhold mellem det, vi ønskede og syntes var rigtigt, og det, som regeringspartiet og de radikale syntes var rigtigt.

Jeg mener, at de opnåede resultater må alle liberale og borgerlige vælgere være enige med os i, og jeg er tilfreds med, at vi har

nået dem. Men jeg føjer til, at et forlig ikke forpligter ud over det aftalte, og at venstres mål stadig væk er at få en liberal regering med mulighed for at føre en liberal politik, og at vores mål også er at samle de liberale kræfter, de liberale partier; det er et uforandret mål.

Vi har altså ikke opgivet vore primære mål, og at drage videre konsekvenser, sådan som også det ærede medlem hr. Carl Petersen gjorde i går i Aktuelt, det er for nu at citere Politikens leder... (Carl Petersen: Lidt tidligt!). Det er ikke lidt tidligt, men det er fantasi. Efter at boligforliget var indgået, kunne enhver politisk kyndig se, at der ikke blev noget folketingsvalg i denne omgang; det var for os ganske klart, at den mulighed lå ikke for; den havde måske ligget for, hvis der ikke var blevet boligforlig. Det vil også sige, at regeringens afgiftsforslag var blevet vedtaget under alle omstændigheder. Nu sker det i en sammenhæng, som vi må finde betydningsfuld og rigtig, og derfor er jeg tilfreds med, at vi har nået dette resultat.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til hr. Poul Hartling, som jo har fuld taletid endnu eller meget lang taletid i forhold til, hvad vi andre har, og som jo ikke har fremført sine synspunkter før end på dette tidspunkt af aftenen. Jeg ved ikke, hvorfor han har ventet så længe med det, men når man ser på klokken, kan man måske få en vis fornemmelse af det.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg ikke har sagt, at jeg ikke ville forhandle, men jeg har sagt, at jeg ikke ville forhandle disse afgifter. Det er muligt, at venstre tror, at de har gjort en god handel — herom har jeg sagt, at det må blive venstres sag at bedømme det — men jeg tror, de har gjort en dårlig handel. Til gengæld for de ejendoms-skatteindrømmelser, som jeg erkender og flere gange har erkendt de har fået, at skulle stemme for at give regeringen 450 mill. kr. eller 440 mill. kr., det tror jeg ikke er rimeligt, og at dele den borgerlige opposition på den måde, det er sket, det tror jeg ikke har været politisk rigtigt.